

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.540 van 5 april 2001
in de zaak A. 67.735/IX-1505.**

In zake : Michel CORYN,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Landsverdediging.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Michel CORYN
op 20 februari 1996 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van :

1° het koninklijk besluit nr. 1052 van 21 december 1995
in de mate dat daarmee de volgende personen bevorderd
worden in de graad van luitenant-kolonel bij de land-
macht :

- J. GOUTSMIT, A. REYNAERT en R. DEFFRASNE (korps van
de infanterie),
- J. WALTHER, P. BERNARD en C. CUYLITS (korps van de
pantserstroepen),
- J. WARNEZ, G. CLEMENT en D. HEMERYCK (korps van de
artillerie),
- H. DEWILDE (korps van het licht vliegwezen),
- R. VERDONCK en J. VANDEVONDEL (korps van de genie),
- J. RENDERS (korps van de transmissietroepen),
- B. TONON, A. FRANCOIS, A. PINCHEMAIL, R. DE BRANDT
en B. OPSOMMER (korps van de logistiek);

2° de aanbeveling van 16 november 1995 van het bevoorde-
ringscomité waarbij die bevorderingen werden voorge-
steld,

3° de in die bevorderingsbesluiten besloten weigering om verzoeker te bevorderen;

Gelet op het arrest nr. 60.590 van 28 juni 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de beschikking van 17 november 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 7 december 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 29 januari 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DE PRETER die, loco advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker, en van luitenant-kolonel militair administrateur R. GERITS, die verschijnt voor de verwe-rende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voor de onderhavige zaak nuttige gegevens kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker Michel CORYN, geboren op 31 augustus 1950, is sinds 26 december 1987 benoemd in de graad van majoor militair administrateur en opgenomen in het korps der officieren militaire administrateurs. Hij wordt op 25 juni 1991 ambtshalve, om reden dat het korps van de militaire administrateurs wordt afgeschaft, opnieuw overgeplaatst naar het korps der officieren van de artillerie, waar hij eerder loopbaan had gemaakt.

1.2. In de jaren 1991 tot 1994 heeft het bevorderingscomité voor de toegang tot de graad van luitenant-kolonel verzoeker vier keer niet batig gerangschikt. Zijn naam komt opnieuw voor op de kandidatenlijst die door de bevorderingscomités op 16 november 1995 beoordeeld worden. Het bevorderingscomité van het korps van de artillerie rangschikt verzoeker in groep C; hij wordt niet aanbevolen voor de twee te begeven betrekkingen. Het interkorpsencomité van de landmacht rangschikt verzoeker in groep II; ook daar krijgt hij geen aanbeveling voor de zes te begeven betrekkingen.

Verzoeker wordt op 22 november 1995 in kennis gesteld van zijn niet-aanbeveling.

1.3. Bij koninklijk besluit van 21 december 1995, bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 februari 1996, worden de volgende majoors tot luitenant-kolonel bij de landmacht bevorderd :

- korps van de infanterie : J. GOUTSMIT, A. REYNAERT en R. DEFFRASNE,

- korps van de pantsertroepen : J. WALTHER, P. BERNARD en C. CUYLITS,
- korps van de artillerie : J. WARNEZ, D. HEMERYCK en G. CLEMENT,
- korps van het licht vliegwezen : H. DEWILDE,
- korps van de genie : R. VERDONCK, J. VANDEVONDEL en D. MEGANCK,
- korps van de transmissietroepen : J. RENDERS,
- korps van de logistiek : B. TONON, A. FRANCOIS, A. PINCHEMAIL, R. DE BRANDT en B. OPSOMMER.

De ontvankelijkheid.

2.1. Overwegende dat de verwerende partij er in haar memorie van antwoord op wijst dat verzoeker de vernietiging niet vordert van de eveneens met het koninklijk besluit nr. 1052 tot luitenant-kolonel bevorderde majoor D. MEGANCK (korps van de genie); dat verzoeker dienaangaande in zijn memorie van wederantwoord wel betoogt dat de bevordering van majoor D. MEGANCK slechts "bij vergissing" niet in het voorwerp van het beroep betrokken is maar dat de Raad van State met dergelijke uitbreiding van het voorwerp van het beroep geen rekening kan houden;

2.2.1. Overwegende dat de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid *ratione personae* aanvoert; dat zij van oordeel is dat verzoeker niet aantoonde welk belang hij heeft bij het bestrijden van de bevordering van kandidaten wiens kandidaatstelling onderzocht is door andere bevorderingscomités dan die welke zijn kandidaatstelling hebben onderzocht, te weten het bevorderingscomité van het korps van de artillerie en het interkorpsencomité van de landmacht;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord betoogt dat een hoofdofficier, die op grond van een voordracht door het interkorpsencomité

bevorderd is, behoort tot de groep van de niet over de korpsen verdeelde hoofdofficieren en dat het hem, door de gebrekkige mededelingen die hij van de verwerende partij kon verkrijgen, onmogelijk was uit te maken welke bevorderde personen voorgedragen waren door het interkorpsencomité zodat hij niet anders kon dan alle bevorderingen bestrijden;

2.2.3.1. Overwegende dat, op grond van artikel 44, § 1, van de wet van 1 maart 1958 betreffende het statuut der beroepsofficieren van de land-, de lucht-, de zeemacht en de medische dienst en der reserveofficieren van alle krijgsmachtdelen en van de medische dienst, de bevorderingen gebeuren binnen het korps waartoe de officier behoort; dat zulks voor verzoeker het korps van de artillerie is;

Overwegende dat verzoeker duidelijk in zijn beroepsloopbaan gehinderd wordt door de bevorderingen die binnen dat korps zijn gebeurd, weze dat die bevorderingen steunen op een aanbeveling van het bevorderingscomité van het korps van de logistiek dan wel op een aanbeveling van het interkorpsencomité (de bevordering van de officieren CLEMENT, HEMERYCK en WARNEZ); dat verzoeker daarentegen evident geen belang heeft bij de vernietiging van de bevorderingen in andere korpsen die het gevolg zijn van aanbevelingen geformuleerd in de andere korpscomités; dat in die zin met de verwerende partij vastgesteld kan worden dat de bevordering van de officieren GOUTSMIT en DEFFRASNE (korps van de infanterie), WALTHER en CUYLITS (korps van de pantser-troepen), DEWILDE (korps van het licht vliegwezen), VANDEVONDEL (korps van de Genie), RENDERS (korps van de transmissietroepen) en PINCEMAIL, DE BRANDT en OPSOMMER (korps van de logistiek) steunt op aanbevelingen van andere bevorderingscomités dan dat van de logistiek en het interkorpsencomité;

2.2.3.2. Overwegende dat de verwerende partij het belang van verzoeker bij het bestrijden van de bevorderingen in andere korpsen dan dat van de logistiek maar die steunen op een aanbeveling van het interkorpsencomité, niet betwist; dat verzoeker er zich ten gronde over beklaagt dat de bevorderingen geen motieven bevatten en dat er geen zorgvuldige vergelijking gebeurd is van de titels en verdiensten van de kandidaten; dat verzoeker zich zelf aldus vergelijkt met de kandidaturen die in het interkorpsencomité onderzocht zijn; dat de vernietiging van bevorderingen gesteund op de aanbeveling van het interkorpsencomité voor verzoeker de mogelijkheid creëert om zelf een aanbeveling te verkrijgen; dat in die zin verzoeker belang heeft bij het bestrijden van de bevordering van de kandidaten die buiten het korps van de artillerie voorgedragen zijn door het interkorpsencomité, met name de bevordering van de officieren REYNAERT (korps van de infanterie), BERNARD (korps van de pantsertroepen), WARNEZ (korps van de artillerie), VERDONCK (korps van de genie), TONON en FRANCOIS (korps van de logistiek);

2.3.1. Overwegende dat de verwerende partij in een volgende exceptie aanvoert dat, in de mate dat verzoeker geacht kan worden de aanbevelingen van 16 november 1995 van het bevorderingscomité van het korps van de artillerie en van het interkorpsencomité te bestrijden en niet enkel de kennisgeving die hem daarvan is gedaan, hij een voorbereidende handeling bestrijdt die niet vatbaar is voor vernietiging door de Raad van State;

2.3.2. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat de beslissingen van de bevorderingscomités die hij hier bestrijdt beslissend zijn geweest omdat de Koning nadien geen gebruik meer heeft kunnen maken van zijn discretionaire bevoegdheid op het stuk van de objectieve keuze onder de kandidaten;

2.3.3. Overwegende dat verzoeker de vernietiging vraagt van de hem op 22 november 1995 ter kennis gebrachte beslissingen van enerzijds het bevorderingscomité van het korps van de logistiek en anderzijds het interkorpsencomité voor de bevordering tot luitenant-kolonel; dat een advies van een bevorderingscomité een voorbereidende maatregel is die op zichzelf -gesteld dat artikel 107, eerste lid, van de Grondwet zulks al mogelijk zou maken- de benoemende overheid niet bindt, ook niet in mate dat er bepaalde kandidaten niet worden in aanbevolen; dat de exceptie gegrond is;

2.4.1. Overwegende dat de verwerende partij in een laatste exceptie aanvoert dat verzoeker zich niet ontvankelijk kan verzetten tegen de impliciete weigering om hem tot luitenant-kolonel te bevorderen aangezien de Koning op grond van artikel 41 van de wet van 1 maart 1958 ter zake over een discretionaire bevoegdheid beschikt;

2.4.2. Overwegende dat ook te dien aanzien verzoeker erop wijst dat de Koning, door de opstelling van de bevorderingscomités, in de onmogelijkheid is gesteld om zijn discretionaire bevoegdheid terdege te gebruiken;

2.4.3. Overwegende dat artikel 41 van de wet van 1 maart 1958 bepaalt dat de graden van hoofdofficier naar keuze door de Koning worden verleend volgens de regels die hij bepaalt; dat artikel 11 van het koninklijk besluit van 7 april 1959 betreffende de stand en de bevordering van de beroepsofficieren van de land-, de lucht- en de zeemacht en van de medische dienst de minister van Landsverdediging er niet toe verplicht zich bij het formuleren van zijn voorstel aan de Koning te schikken naar het advies van het bevorderingscomité; dat verzoeker ook geen andere bepaling aanwijst die de verwerende partij ertoe zou verplichten hem te bevorderen bij zoverre dat de vaststelling, door de Raad van

State, van de miskenning van die verplichting het bestuur er zou toe dwingen verzoeker alsnog te bevorderen; dat hij dan ook geen belang heeft bij het bestrijden van de in het bestreden besluit besloten weigering om hem tot luitenant-kolonel te bevorderen; dat de exceptie gegrond is;

2.5.1. Overwegende dat, met betrekking tot de ontvankelijk ingestelde vordering, de vraag rijst of verzoeker thans nog wel blijk geeft van het wettelijk vereiste belang; dat, immers, de verwerende partij aan de Raad van State een aantal stukken heeft bezorgd, dat die stukken op de openbare terechtzitting van 29 januari 2001, inzonderheid met het oog op hun weerslag op het actueel belang van verzoeker, in de debatten zijn betrokken; dat het gaat om volgende stukken :

- een besluit van 21 december 1999 van de minister van Landsverdediging waarbij gunstig beschikt wordt op de 4 november 1999 gedagtekende aanvraag van verzoeker om met ingang van 1 januari 2000 een tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking (TALO-T) te verkrijgen en om een beroepsactiviteit in een KMO-sector bouwbedrijven te mogen uitoefenen; dat ministerieel besluit is aan verzoeker ter kennis gebracht op 19 januari 2000;
- een besluit van 14 september 2000 van de minister van Landsverdediging waarbij gunstig beschikt wordt op de 28 juni 2000 gedagtekende aanvraag van verzoeker om op 1 oktober 2000 zijn TALO-T te beëindigen en om met ingang van die datum in disponibiliteit gesteld te worden; dat ministerieel besluit is aan verzoeker ter kennis gebracht op 31 oktober 2000;

2.5.2. Overwegende dat artikel 23, § 1, van de wet van 25 mei 2000 tot instelling van de vrijwillige arbeidsregeling van de vierdagenweek en de regeling van de halftijdse vervroegde uitstap voor sommige militairen en tot wijziging van het statuut van de militairen met

het oog op de instelling van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking -in werking getreden op 20 augustus 1997- bepaalt dat op het einde of in de loop van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking bedoeld in artikel 21, eerste lid, -dit is de loopbaanonderbreking die op 1 januari 2000 aan verzoeker toegekend is- "de militair die het aanvraagt heropgenomen wordt in werkelijke dienst, met de graad en de anciënniteit in deze graad waarmee hij bekleed was bij aanvang van de tijdelijke ambtsontheffing wegens loopbaanonderbreking" terwijl artikel 23, § 2, eerste lid, van dezelfde wet van 25 mei 2000 bepaalt dat "wanneer deze heropneming in werkelijke dienst gebeurt op minder dan vijf jaar van de datum van oppensioenstelling wegens leeftijdsgrens, (...) de betrokken militair automatisch in disponibiliteit (wordt) gesteld tot bij zijn oppensioenstelling (...)";

Overwegende dat de ministeriële beslissing van 14 september 2000 om verzoeker met ingang van 1 oktober 2000 automatisch in disponibiliteit te stellen toepassing gemaakt heeft van de vermelde bepalingen van artikel 23 van genoemde wet van 25 mei 2000; dat verzoeker dus tot aan zijn oppensioenstelling in disponibiliteit is;

Overwegende dat voor de rechtsgevolgen van de automatische in disponibiliteitstelling van verzoeker op 1 oktober 2000, artikel 23, § 2, tweede lid, van dezelfde wet van 25 mei 2000 verwijst naar de artikelen 4 tot 9 van de wet van 25 mei 2000 betreffende het in disponibiliteit stellen van bepaalde militairen van het actief kader van de krijgsmacht; dat naar luid van artikel 4 van de genoemde wet, de militair "tijdens de indisponibiliteitstelling (...) in werkelijke dienst is en wordt de periode van afwezigheid gelijkgesteld met verlof" terwijl artikel 5 bepaalt: "Tijdens de indisponibiliteitstelling neemt de militair niet meer deel aan

de bevordering"; dat naar luid van artikel 6, tweede lid, die militair zijn ambt binnen de krijgsmacht niet meer mag uitoefenen, behalve in geval van spoedwederoproeping in vrede-tijd, van afkondiging van de periode van oorlog en van mobilisatie;

Overwegende dat verzoeker door het feit van zijn automatische indisponibiliteitsstelling op 1 oktober 2000 in een nieuwe rechtspositie verkeert; dat hij in die nieuwe rechtspositie, waarin hij op eigen verzoek is terechtgekomen, uit kracht van wet uitgesloten is van iedere verdere bevordering; dat hij in die zin niet beschikt over het vereiste actueel belang bij de vernietiging van de discretionair door de verwerende partij genomen bevorderingsbeslissingen; dat uit de uiteenzetting, die de raadsman van verzoeker op de openbare terechtzitting heeft gegeven, ook niet is gebleken dat verzoeker zich beroept op een ander belang dan de mogelijkheid om zelf tot luitenant-kolonel bevorderd te worden; dat het beroep niet langer ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf april 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
L. HELLIN, staatsraad,

A. VANDENDRIESSCHE, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

J. DE BRABANDERE.